

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/181/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227763
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112227763.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporkyni M. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, XXX XX K. K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 975,86 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 05.03.2013, č. k. 20C/383/2012-75, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nadradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 103,66 eur, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 264,94 eur s úrokmi z omeškania 9 % ročne zo sumy 115,22 eur od 19.11.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 39,50 eur od 19.12.2009 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 40,04 eur od 19.01.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 34,09 eur od 19.02.2010 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 34,09 eur od 19.03.2010 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi, ani odporkyni náhradu trov nepriznáva a navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 103,66 eur, do troch dní k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Rozhodnutie súd odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané uzatvorenie zmlúv o pripojení (podľa zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách) medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa, pričom nebolo sporné, že v zmysle týchto zmlúv bolo odporkyni vyúčtované faktúrami splatnými dňa 18.11.2009, 18.12.2009, 18.01.2010, 18.02.2010, 18.03.2010 spolu 262,94 eur, ktoré nezaplatila. Preto súd v tomto návrhu vyhovel. Z dlžnej sumy priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vykonávacieho vládneho nariadenia č. 87/1995 Z. z., vo výške 9 % p. a. od okamihu splatnosti pohľadávok. V prevyšujúcej časti, pokiaľ navrhovateľ uplatnil aj nárok na zaplatenie sumy 712,92 eur podľa faktúry č. 4713650437, splatnej dňa 17.04.2010, návrh zamietol. Podľa názoru súdu navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, za aké porušenie povinnosti si tento nárok uplatňuje. Potom sa súd nezoberal tým, či zmluvná pokuta je neprijateľná zmluvná podmienka, v čom spočívala obrana vedľajšieho účastníka o zákaze používať zmluvnú pokutu. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., podľa pomeru úspechu účastníkov. Navrhovateľ nemal úspech vo veci (jeho úspech je 26,87 % - neúspech 73,13 %). Odporkyni náhradu podľa pomeru úspechu nepriznal, pretože si náhradu trov neuplatnila (žiadne trovy jej ani nevznikli). Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu

trov konania vo výške 73,13 % z vyčíslenej sumy trov 142,01 eur t.j. 103,66 eur (za 2 úkony právnej služby - príprava, prevzatie zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 28.01.2013, k tomu 2 x režijný paušál, a DPH 20 % z daňového základu).

Proti rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne, a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ktorý navrhol zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 142,01 eur a uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Namietal, že nárok navrhovateľa pozostával z dvoch samostatných nárokov, a to zo sumy za nezaplatené elektronické komunikačné služby a zo sumy z titulu navrhovateľom uplatnenej náhrady škody. Vedľajší účastník vstúpil do konania, pričom po doručení návrhu na začatie konania a jeho príloh podal vo veci vyjadrenie, v ktorom definoval rozsah svojho pôsobenia v konaní tak, že vstupuje do konania iba ohľadom samostatného nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty. Nárok za neuhradené služby považuje vedľajší účastník za dôvodný. V konaní išlo o dve pohľadávky z rozličných právnych vzťahov, ktoré mohli byť aj predmetom dvoch samostatných žalôb. Za predpokladu, že sa takéto nároky uplatnia v jednom konaní, a rozhodne sa o nich v tom istom rozhodnutí, nestrácajú charakter samostatnosti, čo musí byť premietnuté aj do rozhodnutia súdu o náhrade trov konania (uvádza čísla sp. zn. rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, z ktorých vyplýva rovnaký právny názor, aký zastáva vedľajší účastník). Plný úspech, alebo čiastočný úspech vo veci sa skúma so zreteľom na každý nárok, ktorý by ináč mohol byť samostatne uplatnený. Vedľajší účastník bol v konaní o samostatnom nároku žalobcu na zaplatenie škody v celom rozsahu úspešný.

Navrhovateľ, ako ani odporkyňa, vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka nepodali.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. V ostatnej časti rozsudok nie je dotknutý.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1).

V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov (§ 142 ods. 1 a ods. 2 O. s. p.), ďalej zväziť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo, či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku, alebo úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.), a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní.

Avšak ani v prípade, ak je v jednom návrhu na začatie konania uplatnených niekoľko samostatných nárokov, nemôže úspech niektorého z účastníkov v spore ohľadne jedného z nárokov založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, v ktorom uvedený účastník úspech nemal, prípadne zavinil, že sa ohľadne tohto nároku konanie muselo zastaviť.

Ak má byť náhrada nákladov rozdelená, k akému záveru dospel v prejednáwanej veci okresný súd, podľa § 142 ods. 2 O. s. p. je treba určiť pomer úspechu obidvoch strán k celému predmetu konania.

Správny je právny názor okresného súdu v tom, že režim náhrady trov konania zdieľa vedľajší účastník s hlavným účastníkom, na strane ktorého do konania vstúpi.

Ak v jednom konaní účastník žaluje viac nárokov, tak „predmet konania“ tvorí týchto viac nárokov, bez ohľadu na to, či tieto nároky sú povahy vzájomne nezávislých nárokov t.j. žalovateľné aj samostatne, každý nárok v inom konaní. Okresnému súdu treba dať potom za pravdu i tom, že vedľajší účastník môže vstúpiť „do konania“ na strane účastníka (v tomto prípade to bolo na strane odporkyne) na jeho obranu, ale nemôže vstúpiť do konania na obranu účastníka „len v časti“ žalovaného nároku (len v časti žalovanej sumy), teda iba v časti „predmetu konania“.

Okresný súd otázku náhrady trov konania, teda aj otázku náhrady trov vedľajšieho účastníka, s dôrazom na to, že režim náhrady trov konania zdieľa vedľajší účastník s hlavným účastníkom, posúdil správne, keď sa riadil úvahou, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov iba v rozsahu úspechu vo veci odporkyne. Jeho úspech vo veci je rovnaký ako je úspech odporkyne.

Avšak, keď okresný súd vypočítal, že odporkyňa, a teda aj vedľajší účastník na jej strane, mali pomer úspechu vo veci 73,13 %, odvolací súd musí zdôrazniť, že takýto záver okresného súdu nie je správny. Pretože, ak navrhovateľ mal úspech vo veci 26,87 %, jeho neúspech je 73,13 % (prevažný neúspech), čo ale neznamená, že takéto číslo predstavuje percento „pomeru“ úspechu vo veci odporkyne a rovnako aj vedľajšieho účastníka na jej strane. „Pomer úspechu vo veci“ odporkyne a rovnako aj vedľajšieho účastníka na jej strane sa vypočíta, ako rozdiel úspechu (t.j. 73,46 % prevažný úspech mala odporkyňa) a neúspechu odporkyne (t.j. mínus 26,87 % neúspech odporkyne), čo je 46,26 %. To znamená, že v konečnom dôsledku prvostupňový súd prisúdil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne viac na náhrade trov konania, než by mu malo patriť. Odvolací súd však napriek tomu rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti - vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil. Zmeniť rozsudok okresného súdu v tejto (napadnutej) časti totiž v zmysle zásady zákazu zmeny rozhodnutia k horšiemu v neprospech odvolateľa nemohol, nakoľko v danom prípade odvolanie proti rozsudku okresného súdu podal iba vedľajší účastník na strane odporkyne (navrhovateľ odvolanie nepodal).

Záver vedľajšieho účastníka spočívajúce v tom, že mal v danej veci 100 % úspech, vzhľadom na to, že nevstúpil do celého predmetu konania, ale iba do tej časti, v ktorej bol odporca úspešný (100 %), sú zmatečné a nemajú oporu v platnej právnej úprave.

Pokiaľ odvolateľ argumentuje s poukazom na iné vydané rozhodnutia súdov, tieto na výsledok tohto rozhodnutia o trovách konania vedľajšieho účastníka nemôžu mať a nemajú vplyv, nakoľko boli vydané v iných veciach (konaniach), v skutkovo a procesne odlišných situáciách, v ktorých súd vyslovil skutkové zistenia z iných dôkazov a z týchto zistení potom vyvodil aj príslušné právne závery.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 151 O. s. p. V odvolacom konaní, keď odvolaniu vedľajšieho účastníka nebolo vyhovené, sa za úspešného účastníka považuje navrhovateľ, ktorý návrh na prisúdenie trov odvolacieho konania nepodal, a žiadne trovy mu ani nevznikli, preto mu náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.